

27.02.06

Aftale om en kommunal finansieringsreform

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre er enige om, at der i forbindelse med kommunalreformen bør gennemføres en samlet reform af den kommunale finansiering, så de nye kommuner i alle dele af landet får mere lige muligheder for ved en rimelig beskatning at tilvejebringe et serviceniveau, der imødekommer borgernes behov.

Der er enighed om, at der med denne aftale er skabt et godt økonomisk grundlag for alle kommuner. Finansieringssystemet fremtidssikres, så det ikke alene imødegår nuværende uligheder mellem kommunerne, men også i kraft af dynamiske reguleringsmekanismer bliver i stand til at opfange skævheder, der senere måtte opstå. Samtidig er der taget hensyn til, at kommunerne også skal have en interesse i selv at skabe gode betingelser for vækst og beskæftigelse lokalt.

Aftalen om en samlet reform omfatter dels omlægninger i finansieringen af kommunerne, dels konsekvensændringer i skatterne som følge af amternes nedlæggelse. Der indgår følgende hovedpunkter heri:

- En reform af tilskuds- og udligningssystemet
- Omlægninger i skatter
- Forskellige forenklinger og tilpasninger i skatte- og tilskudslovgivningen
- Overgangsordninger

Fra den 1. januar 2007 ændres kommuneinddelingen, og kommunerne bliver tilført nye opgaver. Disse ændringer blev vedtaget af Folketinget i juni 2005. Dermed blev den væsentligste del af lovgrundlaget for kommunalreformen fastlagt.

Det var forudsat, at der – så snart opgavefordeling og kommuneinddeling var fastlagt – skulle arbejdes videre med en udligningsreform, der tog hensyn til ændringerne i opgavesammensætning og inddeling.

Som et første nødvendigt led heri blev der i september 2005 opnået enighed mellem regeringen og de kommunale organisationer om kompensationsbeløbene for de driftsopgaver, der flyttes i forbindelse med kommunalreformen.

På basis heraf har Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg foretaget beregninger af konsekvenserne på kommuneniveau af opgaveflytninger mv. og opstillet forskellige modeller for et nyt udligningssystem, der tager hensyn til ændringerne.

I dette arbejde er inddraget overvejelser fra betænkning nr. 1437 om et nyt udligningssystem, som Finansieringsudvalget fremlagde i januar 2004. I betænkningen er den fordelingsmæssige opgave med hensyn til at sikre ligelige økonomiske vilkår prioriteret, ligesom der er lagt vægt på, at systemet understøtter en hensigtsmæssig kommunal adfærd samt en effektiv opgavevaretagelse. Endvidere er der taget hensyn til ønsket om en forenkling af det kommunale finansieringssystem.

Aftaleforhandlingerne har været ført på dette grundlag. Som det har været tilfældet med de andre lovforslag om kommunalreformen, vil øvrige partier i Folketinget på basis af fremsatte lovforslag om reformen blive inviteret til forhandlinger om udformningen af den fremtidige kommunale finansieringsordning.

Reform af tilskuds- og udligningssystemet

Der er enighed mellem partierne om at indføre et nyt tilskuds- og udligningssystem med virkning fra 2007.

Det nuværende tilskuds- og udligningssystem har længe været under kritik. En meget væsentlig del af kritikken har gået på det forhold, at kompensationen for nye opgaver og stigende udgifter på de budgetgaranterede områder er blevet fordelt i forhold til kommunernes skattegrundlag. Uanset at der efterfølgende er sket en udligning, som til en vis grad kompenserer herfor, har systemet medført, at kommuner med svagt skattegrundlag i gennemsnit har fået en mindre grad af kompensation end rigere kommuner.

Regeringen har i de seneste år via en række særlige tiltag søgt at ændre på disse virkninger af systemet. Dette er bl.a. sket i form af den første fase af udligningsreformen, der blev gennemført med virkning fra 2004. Med ændringerne heri blev der tilstræbt en mere jævn byrdefordeling, navnlig gennem særlige udligningstilskud. Også ændringer gennemført som led i kommuneaftalerne har medvirket til at skabe en bedre balance mellem kommunerne.

Sammenlægningen af kommuner afhjælper i sig selv nogle af forskellene mellem landets kommuner, men langt fra dem alle. Der er derfor enighed mellem partierne om, at en bedre balance mellem kommunerne bør indbygges i selve udligningssystemet, så alle kommuner via dette system sikres gode og rimelige vilkår for at tilvejebringe et serviceniveau, der imødekommer borgernes behov. De vanskeligt stillede kommuners forhold bør således så vidt muligt sikres gennem selve systemet og ikke gennem særordninger.

På den baggrund er partierne enige om et nyt tilskuds- og udligningssystem med nedenstående hovedindhold:

Det generelle system

Bloktilskud fordeles efter indbyggertal

Hovedreglen for fordeling af bloktilskuddet vil fremover være indbyggertal i stedet for beskatningsgrundlag. Herved opnås, at kompensationen for nye opgaver og stigende udgifter på de budgetgaranterede områder bliver fordelt mere retfærdigt, så kompensationen passer bedre med udgifternes fordeling. Muligheden for fordeling efter beskatningsgrundlag reserveres herefter alene de situationer, hvor der sker en generel, finansielt betinget regulering af bloktilskuddet. Der skal således fortsat bl.a. være mulighed for ved reduktioner af bloktilskuddet at fordele en sådan regulering efter beskatningsgrundlag, jf. senere.

Ny udligningsmetode: Nettoudligning

I dag udlignes særskilt for forskelle i skattegrundlag og for forskelle i udgiftsbehov. En kommune kan modtage tilskud fra den ene ordning og betale bidrag til den anden ordning. Det er mere rimeligt at bedømme kommunens samlede økonomiske situation og udligne på det grundlag.

Derfor indføres der som foreslået af Finansieringsudvalget et nyt udligningssystem, hvor det opgøres, om den enkelte kommune ved at opkræve en gennemsnitlig skatteprocent vil få underskud eller overskud i forhold til sit beregnede udgiftsbehov. Herved fås en samlet bedømmelse af kommunens økonomiske situation, og der udlignes på basis af størrelsen af det beregnede overskud henholdsvis underskud.

Staten tager hovedansvaret for udligningen

I dag er udligningen en ren mellemkommunal ordning. Fremover vil staten overtage hovedansvaret for at udjævne forskellene mellem landets kommuner. Det sker ved, at staten forlods af bloktilskuddet betaler størstedelen af de udligningstilskud, som den nye nettoudligningsmetode indebærer. Det gælder både den generelle udligning og den ekstra udligning for de ugunstigt stillede kommuner, jf. senere. Langt størstedelen af kommunerne (i dag 82) vil få tilskud efter denne primært statsfinansierede ordning.

Højere udligningsniveau

Forskelle mellem landets kommuner bør udjævnes gennem selve udligningssystemet og ikke gennem et stort antal særordninger. På grundlag af Finansieringsudvalgets rapport må det vurderes, at et udligningsniveau på cirka 50 procent vil være nødvendigt for at neutralisere en afskaffelse af de hidtidige særordninger. Herudover er der imidlertid enighed om, at det nuværende udligningsniveau mellem landets kommuner er for lavt. Det nuværende udligningsniveau har rødder tilbage i en situation, hvor der mellem landsdelene var betydelige forskelle i borgernes forventninger til og behov for kommunal service, og det er partiernes opfattelse, at dette billede har ændret sig væsentligt. Samtidig har det nuværende system medvirket til at forstærke de økonomiske forskelle mellem kommuner med forskelligt beskatningsgrundlag i takt med, at kommunernes udgifter på de budgetgaranterede områder er vokset, og kommunerne har fået tilført nye opgaver. Der er derfor enighed om allerede i 2007 at gennemføre en forhøjelse af det generelle udligningsniveau fra 45 til 58 procent. Samtidig fastsættes det fremtidige niveau for det særlige udligningsloft til 92 procent mod i dag 90 procent. Ved fastsættelsen af udligningsniveauet er der som hidtil også taget hensyn til, at omkostningsniveauet er forskelligt mellem kommunerne i de forskellige egne af landet.

Yderligere forhøjelse af udligningsniveauet, hvis indkomstforskellene øges

Det gennemsnitlige beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet er i de senere år steget kraftigere end i det øvrige land. Der er enighed om, at der er behov for gradvist at øge udligningsniveauet, hvis denne udvikling fortsætter. Derfor indbygges en automatisk mekanisme, der afhængig af forskellene i væksten mellem hovedstadsområdet og det øvrige land kan udløse en forhøjelse af udligningsniveauet fra udgangspunktet på 58 procent. Om afgrænsningen af hovedstadsområdet, se afsnittet om hovedstadsudligning.

Mekanismen består i, at hver gang den procentvise vækst i det budgetterede beskatningsgrundlag pr. indbygger i hovedstadsområdet overstiger væksten i

det øvrige land med 1 procentpoint, så forøges udligningsniveauet i landsudligningen med 1 procentpoint. Som basisår for reguleringen anvendes 2007. Udligningsniveauet kan første gang sættes op i 2010, således at overgangsordningen for udligningsreformen kan udmøntes i årene 2007-2009. Udligningsniveauet kan højst øges med 1 procentpoint i det enkelte år og højst til 68 procent. En procentvis mervækst henstår til første og følgende års regulering, ligesom en eventuel mindrevækst fragår.

Med denne reguleringsmekanisme vil der i systemet blive indbygget en fremtidig udjævning af en forskellig udvikling mellem landets kommuner. Den højere udligning udløses kun i tilfælde af en kraftigere indkomstvækst i hovedstadsområdet, og der er med de valgte niveauer taget hensyn til, at hovedstadsområdet også efter udligning fortsat selv vil få gavn af væksten. Vedrørende tidspunktet for reguleringsmekanismens ikrafttræden, se senere afsnit om overgangsbestemmelser.

Formindskelse af hovedstadsudligningen

I forbindelse med forhøjelsen af det generelle udligningsniveau i landsudligningen fra 45 til 58 procent sker der en modsvarende nedsættelse af udligningsniveauet i hovedstadsudligningen fra 40 til 27 procent.

I det omfang den nye reguleringsmekanisme for landsudligningen fremover udløser en forhøjelse med 1 procentpoint i landsudligningen, sker der ligeledes en modsvarende nedsættelse af hovedstadsudligningen med 1 procentpoint.

Udligningen gøres ligesom for det øvrige land til en nettoudligning, der omfatter både beskatningsgrundlag og udgiftsbehov. Der indføres et nyt sæt udgiftsbehovskriterier, jf. senere.

Endvidere afskaffes den særlige boligstøtteudligning mellem kommunerne i hovedstadsområdet. Denne ordning har i realiteten for den enkelte kommune indebåret 100 procents refusion af boligstøtteudgifterne og har derfor fjernet kommunens incitament til at dæmpe disse udgifter. Afskaffelsen af ordningen mindsker i sig selv det samlede udligningsomfang i hovedstadsområdet med cirka 1,6 mia.kr.

Der er herudover enighed om, at der på sigt kan være mulighed for at reducere den fælles særtilskudspulje for kommuner i hovedstadsområdet. Omfanget af puljen skal derfor vurderes i 2008/09, jf. bilag B. Endvidere har parterne noteret sig, at ikke udbetalte midler fra puljen kan tilbageføres, jf. bilag B.

Hovedstadsområdet afgrænses i udligningen som det nuværende hovedstadsområde – dog således at den nye Stevns Kommune, som består af de nuværende Vallø og Stevns Kommuner, medregnes til hovedstadsområdet.

Ekstra udligningstilskud til ugunstigt stillede kommuner

De kommuner, der har de laveste skattegrundlag, har hidtil fået et ekstra udligningstilskud. Men ordningen tager ikke hensyn til, om kommunen har et højt udgiftsbehov. Der bør fortsat i systemet tages et særligt hensyn til ugunstigt stillede kommuner, men det forekommer ligesom i den generelle udligning mere rimeligt at tage hensyn til kommunens samlede økonomiske situation, dvs. også at kompensere for et højt udgiftsbehov.

Derfor udvides den nuværende ordning, sådan at den også omfatter udgiftsbehov. Det sker ved at omlægge det hidtidige tilskud til et særligt udligningstilskud til kommuner med de største beregnede underskud (kommuner med et beregnet underskud, der overstiger 25 procent af de gennemsnitlige nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger). Den ekstra udligning svarer til 32 procent af den del af det beregnede underskud, som overstiger denne grænse. Sammen med det generelle udligningsniveau på 58 procent indebærer det et samlet udligningsniveau for disse kommuner på 90 procent for den del af underskuddet, der overstiger de nævnte 25 procent af udgifterne.

I de tilfælde, hvor der som følge af den automatiske regulering måtte ske en forhøjelse af landsudligningen med 1 procentpoint, reguleres udligningsniveauet for ugunstigt stillede kommuner modsvarende nedefter med 1 procentpoint.

Ny og bedre udligning af forskelle i udgiftsbehov

Opgørelsen af udgiftsbehovet i lands- og hovedstadsudligning vil i 2007 bestå af:

- et demografisk bestemt udgiftsbehov med en samlet vægt på 70 procent
- et socioøkonomisk udgiftsbehov med en samlet vægt på 30 procent

Med udligningsreformen i 1996 fjernedes vejkriteriet, og der indførtes i stedet et grundtillæg. Det indebar, at der ikke længere blev taget hensyn til geografiske forhold i udligningen, og grundtillægget er blevet betragtet som en barriere i forbindelse med kommunesammenlægninger. Der vil igen blive taget hensyn til de omkostninger, som er forbundet med en spredt befolkning. Det sker ved at indføre et nyt kriterium for tilgængelighed i det demografisk bestemte udgiftsbehov. Kriteriet indgår i landsudligningen og hovedstadsudligningen og vil inden for det demografiske kriteriums samlede vægt tælle 2 procent. Grundtillægget afskaffes.

I opgørelsen af det socioøkonomiske udgiftsbehov indføres et nyt sæt udgiftsbehovskriterier og vægte i både landsudligningen og hovedstadsudligningen med henblik på at afspejle kommunernes nye sociale opgaver og generelt forbedre udligningen af kommunernes socioøkonomiske udgiftsbehov. De nye socioøkonomiske udgiftsbehovskriterier og vægte er vist i bilag A.

Med en højere samlet vægt for de socioøkonomiske udgiftsbehov i udgiftsbehovsudligningen tages der højde for, at de sociale udgifter generelt er øget i kommunerne. Sammensætningen af socioøkonomiske kriterier i et nyt socioøkonomisk indeks tager endvidere højde for, at kommunerne overtager en række sociale opgaver fra amterne og er udtryk for den udvikling, som har fundet sted i samfundet og i de socioøkonomiske strukturer. Herudover samles alle kriterier til forklaring af socioøkonomiske udgiftsbehov i ét indeks, hvilket indebærer en forenkling af opgørelsen af det demografiske udgiftsbehov. Samlet opnås i udgiftsbehovsudligningen en forbedret sammenhæng med de sociale udgifter i kommunerne.

Der er enighed om, at behovet for ændringer i de socioøkonomiske kriterier skal vurderes i lyset af de første erfaringer med kommunalreformen. Partierne vil

derfor i folketingssamlingen 2008/09 vurdere behovet for eventuelle ændringer i de socioøkonomiske kriterier med virkning fra udløbet af den særlige overgangsordning på socialområdet i 2010. Den nærmere proces for eventuelle justeringer i kriterierne er beskrevet i bilag A.

Personafgrænsningen i den særlige udgiftsbehovsudligning vedrørende udlændinge gøres mere nutidig. Det indebærer, at personkredsen udvides, samtidig med at tilskudsbeløbet pr. person sænkes med 10 procent. Beløbene før og efter ændringen fremgår af bilag A. Afgrænsningen af udlændinge opdateres tilsvarende i opgørelsen af kommunernes socioøkonomiske udgiftsbehov til brug for den generelle udgiftsbehovsudligning.

Endelig afskaffes den særlige udligning vedrørende asylansøgere, da denne personkreds ikke i væsentligt omfang medfører kommunale udgifter. Den specielle udligning vedrørende sociale udgifter til flygtninge udfases som allerede vedtaget i forbindelse med integrationsloven. Ordningen vil være udfaset med udløbet af tilskudsåret 2009.

Automatisk tilpasning af udligningen til stigende sociale udgifter

Kommunernes sociale udgifter, herunder udgifter til førtidspension, har gennem en årrække været stigende, bl.a. på grund af den gradvise omlægning til lavere statsrefusion. Det nuværende udligningssystem har ikke kompenseret kommunerne for denne gradvise udvikling, som vil fortsætte over en række år.

Derfor tages der i udligningssystemet fremover på flere måder hensyn til førtidspensionsudgifternes udvikling. Dels forbedres og nuanceres de socioøkonomiske kriterier, herunder revideres bl.a. kriteriet for familier i visse boligtyper, så det også medtager antallet af familier med fast bopæl i fritidshuse. Dels indføres der som noget nyt en årlig forhøjelse af de socioøkonomiske kriterier i udligningen, sådan at der automatisk tages hensyn til den gradvise stigning i udgifterne. På basis af den forventede udvikling fastsættes det, at den samlede vægt for de socioøkonomiske kriterier fra og med 2008 hvert år forøges med $\frac{1}{4}$ procentpoint, mens de demografiske kriteriers vægt nedsættes tilsvarende. Herudover vil førtidspensionsudgifterne også indgå i vurderingen i 2008/09 af de socioøkonomiske kriterier, jf. bilag A.

Ældrepulje

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti ønsker at bibeholde den særlige ældrepulje på $\frac{1}{2}$ mia.kr. Denne pulje fordeles som hidtil i forhold til en særlig demografisk nøgle på ældreområdet.

Ny udligning af selskabsskat

Kommunernes andele af selskabsskatten indgår i dag slet ikke i udligningen. Nogle kommuner får derfor ubeskåret et meget stort provenu af selskabsskat, om end der er tale om en usikker og noget svingende finansieringskilde. Det forekommer ikke rimeligt, at denne skattekilde til forskel fra andre skattekloder ikke indgår i udligningen.

Der indføres derfor en særskilt udligning af selskabsskat på 50 procent af forskellen i forhold til landsgennemsnittet. Udligningen vil bidrage til en mere jævn udvikling i de enkelte kommuners indkomstforhold. Med et udligningsniveau, hvor det kun er 50 procent af skatteindtægterne over

landsgennemsnittet, der udlignes, vil der fortsat være et betydeligt incitament for den enkelte kommune til at tiltrække nye virksomheder.

Enkelte kommuner vil med en fuld og øjeblikkelig indførelse af selskabsskatteudligningen få betydelige tab. For disse kommuner gennemføres en særlig nedslagsordning som en del af selskabsskatteudligningen. Det sker ved at give de pågældende kommuner et nedslag i det provenu, der indgår i udligningen. For de kommuner, der i 2007 har et selskabsskatteprovenu, der overstiger 1 procent af beskatningsgrundlaget, fastsættes et nedslagsbeløb svarende til den del af provenuet, der ligger ud over 1 procent af beskatningsgrundlaget. Dette beløb holdes uden for udligningsordningen. Nedslagsordningen videreføres, således at der også for senere år ydes nedslag for provenu ud over 1 procent af beskatningsgrundlaget. Dog maksimeres nedslagsbeløbet for den enkelte kommune i udligningen, således at det fra 2008 ikke kan overstige foregående års nedslagsbeløb. Kommuner, der i 2007 har gevinst ved de samlede ændringer, inklusive selskabsskatteudligningen, vil dog ikke blive omfattet af nedslagsordningen.

Særordninger og tilskud til vanskeligt stillede kommuner mv.

Med indførelsen af det nye udligningssystem tages der i meget højere grad hensyn til ugunstigt stillede kommuners behov i selve udligningssystemet. Systemet vil således i langt større omfang opfange særlige forhold i de enkelte kommuner.

Derfor er det muligt at omlægge en række eksisterende særordninger til bloktilskud. Der omlægges fra 2007 særordninger til et samlet beløb på over 10 mia.kr. I bilag B findes en oversigt over de særordninger, der afskaffes, og en beskrivelse af de tilbageværende ordninger for ø-kommuner og vanskeligt stillede kommuner.

Reguleringsmekanisme for bloktilskuddet

Den hidtidige praksis med fastsættelse af et særligt etårigt balancetilskud i tilslutning til de årlige økonomiforhandlinger lovfæstes. Dette indebærer, at tilskuddet med Finansudvalgets tilslutning i forhold til foregående år kan afvige i både op- og nedadgående retning. Denne ordning har igennem flere år været særskilt hjemlet på bloktilskudsaktstykket.

Det fastslås samtidig i den kommunale udligningslov, at hovedreglen for fordeling af bloktilskud vil være indbyggertal, men at ekstraordinære ændringer i bloktilskuddet, navnlig i form af balancetilskud på det årlige bloktilskudsaktstykke og eventuelle senere reguleringer, der sker i medfør af tilskudsloven, med Finansudvalgets tilslutning kan fordeles i forhold til kommunernes beskatningsgrundlag. Med denne særlige fordelingsmulighed øges muligheden for at foretage en byrdefordelingsmæssigt afbalanceret regulering af bloktilskuddet.

Der er behov for at sikre et fast lovgrundlag for de situationer, hvor der i løbet af året, fx efter kommunernes budgetvedtagelse, opstår behov for regulering af bloktilskuddet. Derfor præciseres det i tilskudsloven, hvilken procedure der skal følges ved alle typer af regulering. Regulering kan således ske, men kræver

Finansudvalgets tilslutning. Herved sikres det, at Folketinget altid inddrages via Finansudvalget på samme måde som ved den første tilskudsfastsættelse på det årlige bloktilskudsaktstykke.

Omlægning af skatterne

Det fremgår af "Aftale om strukturreform", juni 2004 (kommunalreformaftalen), at partierne bag aftalen vil gennemføre en afskaffelse af amtsskatterne og indføre et sundhedsbidrag på 8 procent. Endvidere blev det aftalt at indføre en ny finansiering af regionerne.

Det Radikale Venstre har noteret sig, at disse ændringer gennemføres af partierne bag kommunalreformaftalen ved særskilte lovforslag om et sundhedsbidrag og om ophævelse af lov om amtskommunal indkomstskat. Aftalen om den fremtidige indretning af den kommunale finansiering hviler på, at disse ændringer vil blive gennemført, og at den kommunale finansiering må indrettes på dette grundlag.

Indkomstskatter

Der er enighed om, at kommunerne får tilført den del af amtsskatterne, som ikke bliver omlagt til et sundhedsbidrag, jf. ovenfor. Kommunerne vil således i 2007 i gennemsnit kunne forhøje kommuneskatten med 3,93 procentpoint. Forhøjelsen vil dog variere fra amt til amt afhængig af størrelsen af de amtslige udgifter, der overføres til kommunerne i amtet. Indtægterne fra disse skatter er, ligesom tilførslen af de amtslige ejendomsskatter, indregnet i den enkelte kommunes økonomiske udgangspunkt før ændringer i udligningsystemet.

Ejendomsskatter

Kommunerne kan i dag opkræve grundskyld inden for et interval fra 6 til 24 promille. Amtenes grundskyld er ved lov fastlagt til 10 promille. For landbrug og skovbrug mv. gælder særlige regler. Der er mellem partierne enighed om, at grundskylden teknisk omlægges, således at kommunerne får overført den amtskommunale grundskyld. Dette er ensbetydende med, at kommunerne fremover kan udskrive grundskyld inden for intervallet 16-34 promille, ligesom den særlige grundskyld for landbrug og skovbrug omlægges på det nuværende niveau.

Samtidig overføres amtens ret til at opkræve dækningsafgift af offentlige ejendomme til kommunerne, idet der dog samtidig sker en harmonisering af reglerne om kommunernes opkrævning af dækningsafgift af offentlige ejendomme. Det drejer sig dels om at harmonisere de regler, der gælder i Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner, med de regler, der gælder i det øvrige land, dels om at harmonisere dækningsafgiftsreglerne for de enkelte typer af offentlige ejendomme. Der er enighed om at fastlægge promillesatsen for samtlige offentlige ejendommers grundværdi på det niveau, der i dag gælder for ejendomme, der ikke er statslige. De kommunaløkonomiske virkninger heraf er medregnet i de byrdefordelingsmæssige beregninger i bilag D.

Ordningen med indefrysning af ejendomsskatter videreføres uændret. I loven foretages således alene tekniske tilpasninger til de amtskommunale ejendomsskatters overførsel til kommunerne.

Ejendomsværdiskat, skat af aktieindkomster og pensionsafgifter omfordeles

Ejendomsværdiskat, skat af aktieindkomster og pensionsafgifter er indkomstkilder, som den enkelte kommune kun har ringe indflydelse på, og derfor kan de – uden fare for at skade den enkelte kommunes incitament – med rette udlignes kraftigere end andre indkomster.

Der er på den baggrund enighed om, at disse skattekilder kan omfordeles, så provenuet fordeles i forhold til indbyggertal. Dette gøres ved, at kommunernes andel af disse skatteindtægter overgår til staten med kompensation til kommunerne over bloktilskuddet. Omlægningen til bloktilskud svarer til en 100 procents udligning af disse skatteindtægter. Med ordningen sker der en forenkling i forhold til i dag, hvor skatteindtægterne er delt mellem forskellige myndigheder.

Forenklinger i indkomstskattereglerne*Ophævelse af sondringen mellem selvangiven og lignet indkomst*

I forbindelse med udligningsreformen i 1996 blev der for at understøtte kommunernes ligningsincitament indført en ordning med sondring mellem selvangiven og lignet indkomst, således at udligningen alene skete på grundlag af den selvangivne indkomst. Denne sondring medvirker til at komplicere systemet, og partierne er enige om, at sondringen mellem selvangiven og lignet indkomst ophæves som følge af ligningsopgavens overførsel til staten, således at der fremover udlignes på den lignede indkomst.

Forenklinger af skattedelingsregler mv.

Herudover er der enighed om, som foreslået af Finansieringsudvalget, at foretage en række forenklinger i skatteafregningen over for kommunerne. Det drejer sig om:

- Ændret kommunal andel af dødsboskat ved manuel ansættelse (fordelingsreglen ændres, således at den svarer til det, som gælder for de øvrige skatter fra dødsboer og for en række andre skattearter)
- Afskaffelse af kommunal andel af indkomstskat for begrænset skattepligtige
- Ophævelse af regel om, at kommuner skal bære andel af skatterestancer
- Afskaffelse af kommunal andel af bøder efter skattekontrolloven

Den kommunaløkonomiske virkning af disse forenklinger er medtaget i de byrdefordelingsmæssige beregninger i bilag D.

Der gennemføres desuden en forenkling af viderefordelingsreglerne for kommunernes andel af selskabsskat, hvor selskabsskatten fordeles fra hjemstedskommunen til de kommuner, der i øvrigt har afdelinger af selskabet. Systemet med viderefordeling bibeholdes, men baseres fremover alene på den såkaldte lønningsregel. Herved opnås en forenkling, og der skabes grundlag for at arbejde videre med mulighederne for en mere mekanisk fordeling, eventuelt baseret på eksisterende eller kommende indkomstregistre.

Budgettering af indkomstskattegrundlaget

Endvidere er der enighed om at foretage en forenkling af reglerne for kommunernes budgettering af deres indkomstskattegrundlag. Disse regler har betydning både for afregningen af kommuneskatterne og for udligningsberegningen.

Den nuværende ordning med valg mellem to budgetteringsmetoder har været udsat for kritik, fordi det i forbindelse med valget mellem de to metoder kan være vanskeligt at forudsige, hvilken metode der vil være mest gunstig for kommunen. Derfor fremgår det allerede af kommunalreformaftalen, at det skal overvejes at gøre anvendelsen af et statsgaranteret udskrivningsgrundlag obligatorisk. Partierne er enige om at ændre systemet, således at ingen kommuner længere behøver at foretage en vanskelig vurdering på forhånd af, om deres skattegrundlag vil vokse mere eller mindre end landsgennemsnittet. I stedet vil der blive lavet en ordning, således at alle kommuner forskudsbudgetterer på samme grundlag (samme vækstprocent), men sådan at alle kommuner, der har et faktisk skattegrundlag, der overstiger det budgetterede grundlag, vil få en efterregulering, så de får det fulde faktiske provenu af indkomstskatterne. For lavvækstkommuner indebærer ordningen en garanti, sådan at de kan beholde det forskudsbudgetterede provenu uden efterregulering.

Efterreguleringer

Efterreguleringen af indkomstskat til vækstkommunerne, jf. ovenfor, vil blive foretaget på grundlag af en opgørelse 1. maj i året to år efter indkomståret svarende til den nuværende opgørelsesdato for efterreguleringer.

I naturlig tilknytning til ændringen af budgetteringen af indkomstskattegrundlaget er der enighed om at afskaffe alle efterreguleringer af indkomstskatten for tidligere år, dvs. årene før det indkomstår, som den ovennævnte efterregulering vedrører. I dag foretages efterreguleringer for indkomstår op til 14 år tilbage i tiden. Afskaffelsen af disse efterreguleringer skal endvidere ses i lyset af, at efterreguleringerne – ligesom restancerreglerne, der foreslås afskaffet, jf. ovenfor – navnlig har været begrundet i ligningsopgavens placering hos kommunerne.

Afskaffelse af efterreguleringer for "gamle" år har også betydning for udligningssystemet, hvor efterreguleringen for disse år kan afskaffes som konsekvens.

Medfinansiering af det skrå skatteloft

I skattesystemet er indlagt en øvre grænse på 59 procent for skatten af den sidst tjente krone (det skrå skatteloft). Skatteloftet betyder, at der i kommuner, hvor den samlede kommunale og amtskommunale indkomstskat overstiger 32,5 procent, ydes borgere, der betaler topskat, et nedslag i skatten. Som udgangspunkt betales dette nedslag af staten. Der har dog i de senere år været indført en ordning, hvorefter kommuner og amtskommuner i tilfælde af kommunale skattestigninger finansierer de stigninger i statens udgifter til nedslag, der udløses af skattestigningen. Der er enighed om, at dette medfinansieringssystem bør fortsætte, således at kommunerne ikke får mere ud af en skattestigning, end hvad borgerne rent faktisk betaler. Som følge af den nye fordeling af de hidtidige amtsskatter vil kommunal medfinansiering fremover blive udløst ved skattestigninger, der ligger ud over en kommuneskat på 24,5 procent

Kommuner medfinansierer efter den nuværende ordning i forhold til eventuelle skattestigninger siden 1998. Som konsekvens af kommunalreformen "nulstilles" systemet med virkning fra 2007, således at det fremover vil være eventuelle

kommunale skattestigninger i forhold til dette år, der udløser kommunal medfinansiering. Den hidtidige medfinansiering modregnes over bloktilskuddet.

Overgangsbestemmelser/regulering af skatten i 2007

Der er enighed om, at det vil være rimeligt at indføre det nye og bedre udligningssystem hurtigst muligt, men på en måde, så den enkelte kommunes økonomi ikke udsættes for drastiske ændringer.

Derfor indføres det nye udligningssystem, sådan at der i 2007 gives mulighed for en første tilpasning til tab og gevinster, der ligger på eller under 0,2 procent af beskatningsgrundlaget. I det omfang kommunen har tab og gevinst over dette niveau, vil der i 2007 blive fastsat øvre grænser for kommunens beskatning, der tager hensyn til overskydende tab og gevinster. (Om overgangsordning for ø-kommuner, se bilag B). Den øvre grænse beregnes, således at der tages udgangspunkt i det beregnede beskatningsniveau for den nye kommune efter omlægning af amtsskatterne og herefter korrigeres med højst 0,8 procent af beskatningsgrundlaget afhængig af tab og gevinst. I bilag E er vist de beregnede øvre grænser for den kommunale beskatning i 2007. Reglerne om de øvre grænser vil respektere de vilkår, der er fastsat om differentieret skatteudskrivning for visse kommunesammenlægninger.

For de kommuner, der har tab og gevinst herudover, vil der i de følgende år ske en indfasning, så tab i udligningen indføres gradvist og med et maksimalt tab på 0,2 procent af beskatningsgrundlaget om året.

Ordningen finansieres af kommuner med gevinst ud over 1,0 procent af beskatningsgrundlaget i 2007 stigende med 0,2 procent af beskatningsgrundlaget årligt. En nettoudgift ved overgangsordningen afregnes over bloktilskuddet.

Fra og med tilskudsåret 2010 vil reguleringsmekanismen vedrørende mulig forhøjelse af udligningsniveauet i landsudligningen kunne udløses.

Langt de fleste kommuner vil have foretaget den nødvendige tilpasning til den øvrige del af reformen i 2007, 2008 eller senest i 2009. Kun en enkelt kommune vil ikke før 2010 have gennemført den fulde tilpasning. Denne kommune vil modtage overgangstilskud via særtilskudsmidlerne til at imødegå et eventuelt tab på reguleringsmekanismen for landsudligningen i de år, hvor den øvrige del af reformen endnu ikke er fuldt indfaset.

Af hensyn til at sikre vilkårene for kommunernes økonomi inden for den øvre grænse for skatterne i 2007 er partierne enige om at fastfryse grund- og udviklingsbidraget til regionerne i 2007 (1.000 kr. pr. indbygger på sundhedsområdet og 100 kr. pr. indbygger på udviklingsområdet i 2003-niveau).

Momsudligningsordningen

Med henblik på at få en større gennemsækelighed og en mere enkel finansiering ændres momsudligningsordningen, så der ikke længere opkræves et selvstændigt momsbidrag, men sådan at kommunernes finansiering af momsrefusionen i stedet reguleres over bloktilskuddet.

Samme ordning indføres for regionerne. I momsudligningsloven foretages endvidere tekniske tilpasninger som følge af amtskommunernes nedlæggelse.

Forskellige forhold

Regeringen fremsætter snarest lovforslag til gennemførelse af de aftalte ændringer i finansieringssystemet. Lovforslagene drøftes mellem aftalepartierne før høringsrunde og fremsættelse. Partierne har noteret sig, at Finansieringsudvalget ikke har foreslået ændringer i den lovfæstede refusionsordning på det sociale område.

I lovændringerne medtages samtidig en ordning, der understøtter kommunernes indseende med regionernes økonomi og dermed giver kommunerne bedre mulighed for at deltage i dialog med regionen om udviklingen i udgifterne på sundhedsområdet mv. Den større indsigt skabes ved, at regionerne i tilknytning til deres egen økonomiske forvaltning fire gange årligt sender oversigter til kommunerne om den forventede økonomiske udvikling i regnskabsåret. Dette materiale kan danne grundlag for en drøftelse i kontaktudvalget mellem region og kommuner.

Endvidere medtages i lovændringerne en ordning, hvorefter der skabes hjemmel til en indbyrdes efterregulering mellem HS-kommunerne af de to kommuners bidrag til HS for så vidt angår 2005 og 2006.

Bilag A. Udgiftsbehov

I *tabel A.1* er angivet kriterier og vægte i opgørelsen af socioøkonomiske udgiftsbehov i den kommunale udligning.

Tabel A.1. Oversigt over socioøkonomiske udgiftsbehovskriterier og vægte

Kriterium	Vægt i Landsudligning	Vægt i hovedstadsudligning
20-59 årige uden beskæftigelse over 5 pct. 1)	18 pct.	10 pct.
20-49 årige uden erhvervsuddannelse	17,5 pct.	25 pct.
Revideret boligstøttekriterium	5 pct.	7,5 pct.
Psykiatriske patienter	5 pct.	10 pct.
Familier i visse boligtyper	15 pct.	7,5 pct.
Børn i familier med højeste uddannelse på grundniveau/uoplyst	15 pct.	25 pct.
Enlige over 65 år	2,5 pct.	10 pct.
Personer med lav indkomst	10 pct.	
Handicappede uden for arbejdsstyrken	5 pct.	
Antal indvandrere og efterkommere	2,5 pct.	5 pct.
Tabte leveår	2,5 pct.	
Fald i befolkningstal	2 pct.	

1) Det største antal 20-59 årige uden beskæftigelse over 5 pct. i det senest opgjorte år eller tre år tidligere. Korrektionen skal sikre, at kommunerne får et økonomisk udbytte ved en skabt fremgang i beskæftigelsen.

Tabel A.2 viser tilskudsbeløb vedrørende udlændinge i den generelle udligningsordning før og efter reformen, hvor personafgrænsningen efter reformen er gjort mere nutidig.

Tabel A.2. Tilskudsbeløb i den generelle udligningsordning vedrørende udlændinge

2006-niveau	Nuværende tilskudsbeløb pr. udlænding fra 3. lande	Nyt tilskudsbeløb pr. udlænding og efterkommer fra ikke-vestlige lande
Tilskud pr. udlænding	5.070 kr.	4.563 kr.
Yderligere tilskud pr. udlænding i aldersgruppen 0-5 årige	4.959 kr.	4.463 kr.
Yderligere tilskud pr. udlænding i aldersgruppen 6-16 årige	20.368 kr.	18.331 kr.

Der er enighed om, at det for at sikre en vellykket kommunalreform er meget vigtigt, at de socioøkonomiske kriterier bedst muligt afspejler kommunernes nye udgiftsbehov, navnlig på socialområdet.

De kriterier, der fremgår af tabel A.1 ovenfor, er fastsat ud fra grundige analyser baseret på den nuværende viden om opgaveflytninger og forventede udgifter i enkeltkommuner efter kommunalreformen.

Partierne er enige om, at det er vigtigt fortsat at arbejde på at sikre den bedst mulige kvalitet i målingen af kommunernes udgiftsbehov. Derfor er partierne enige om allerede inden lovforslagets fremsættelse at vurdere mulighederne for eventuelle ændringer i udgiftsbehovskriteriet på handicapområdet for at undersøge, om det vil være muligt at forbedre kriteriet, så det i endnu højere grad kan repræsentere udgifterne på området.

Den allerede vedtagne, nye refusionsordning på socialområdet vil først få fuld virkning i 2010. Virkningen af det nye udligningssystem er beregnet under forudsætning af det endelige refusionsniveau. Indtil da er der imidlertid fastsat en overgangsordning, hvor kommunerne vil få en ekstra refusionsdækning for at udjævne overgangen fra det hidtidige grundtakstsystem. Denne overgangsordning supplerer de overgangsmekanismer i det generelle finansieringssystem, der følger af denne aftale.

Betydningen af at have dækkende socioøkonomiske kriterier vil stige i takt med refusionsordningens nedtrapning. Der er derfor enighed om at bede Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg om at følge udviklingen i de sociale udgifter i kommunalreformens første år og vurdere, om der er behov for at justere de socioøkonomiske kriterier og/eller vægten af disse. På baggrund af udvalgets vurderinger vil partierne bag aftalen i folketingssamlingen 2008/09 drøfte fremsættelse af forslag om justeringer af kriterierne og/eller vægten af disse med virkning fra 2010.

Bilag B. Tilskud til vanskeligt stillede kommuner mv.

Der er enighed om, at særlige ordninger så vidt muligt omlægges til bloktilskud, jf. aftaleteksten. De ordninger, som omlægges til bloktilskud, er vist i *tabel B.1.*

Tabel B.1. Afskaffelse af hidtidige særordninger, mio. kr. (2005-niveau)

Overgangstilskud vedr. refusionsomlægninger	50,5
Overgangstilskud vedr. specialundervisning	20,9
Refusionstilskud vedr. grundtakstområdet	6.248,9
Børne- og familietilskud vedr. grundtakstområdet	1.201,8
Overgangstilskud til København og Frederiksberg vedr. grundtakstområdet	945,1
Tilskud vedr. 12 promille loftet på produktionsjord	174,3
Udligningstillæg	419,8
Tilskud vedr. belastning på overførselsområdet	1.000,0
Tilskud til ø-kommuner 1)	26,4
Tilskud til løsning af boligsociale opgaver	44,5
Boligstøtteudligning i hovedstadsområdet 2)	0
Udligningsordning vedr. kommuner, der modtager asylansøgere 3)	0
I alt	10.132,2

1) Det nuværende tilskud til kommunerne på Ærø, Samsø og Læsø er halveret, da den nye udligningsordning tilgodeser disse kommuner set under ét.

2) Udligningsomfanget i denne ordning er 1.559,6 mio.kr. i 2006.

3) Udligningsomfanget i denne ordning er 12,0 mio.kr. i 2006.

De særordninger, der bibeholdes, er begrundet i, at det er vanskeligt i et generelt og automatisk system at tage højde for alle tilskudsbehov. Erfaringsmæssigt vil der være behov for fx at hjælpe en kommune gennem midlertidige vanskeligheder med et skønsmæssigt udmålt særtilskud. I andre tilfælde har kommuner med specielle forhold, fx ø-kommuner, nogle særlige udgifter, som ikke kan kompenseres gennem det generelle system, men hvor der kan være behov for at fastsætte særlige tilskud i loven.

På den baggrund er der enighed om at videreføre de særlige tilskudsordninger vedrørende henholdsvis tilskud til vanskeligt stillede kommuner og kommuner i hovedstadsområdet med særlige økonomiske vanskeligheder.

Niveauet for tilskuddet til særligt vanskeligt stillede kommuner fastsættes til 180 mio.kr. Det er uændret i forhold til særtilskudspuljen for 2006, ekskl. ekstraordinære midler.

Beregningerne vedrørende finansieringsreformen hviler på en række alt andet lige forudsætninger om opgaveflytninger og skatteniveauer mv., ligesom forudsætningerne er indbyrdes afhængige. Da disse forudsætninger kan være forbundet med en vis usikkerhed, afsættes der i 2007, som i 2006, forlods i økonomiforhandlingerne ekstra 150 mio.kr. af balancetilskuddet til en midlertidig forhøjelse af tilskudspuljen, således at flere kommuner kan komme i betragtning

i dette år. Forhøjelsen sker under hensyntagen til, at der i 2007, som i 2006, vil gælde et skatteloft for den enkelte kommune.

Tilskuddet skal som hidtil kunne fordeles efter konkrete ansøgninger, men en del af tilskuddet skal anvendes til kommuner, som indgår en flerårig udviklingsaftale med Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Udviklingsaftalen skal fokusere på udviklingsinitiativer, som kan skabe en langsigtet kommunaløkonomisk bæredygtighed i de pågældende kommuner. Udvælgelseskriterierne for kommuner er fastlagt på forhånd, jf. bilag C, hvorimod selve beløbet aftales mellem ministeriet og kommunen.

For vanskeligt stillede kommuner i hovedstadsområdet fastholdes den nuværende tilskudspulje svarende til 0,1 procent af beskatningsgrundlaget. Puljen finansieres af kommunerne i hovedstadsområdet med et bidrag, som opkræves efter indbyggertal. Kommunerne i hovedstadsområdet skal således i 2007 inden for skatteprocenterne angivet i bilag E finansiere en særtilskudspulje svarende til det nuværende niveau. Disse kommuner vil inden for denne pulje kunne ansøge om et særtilskud i 2007. Tilskudspuljen fordeles af indenrigs- og sundhedsministeren.

I overensstemmelse med aftalen af 19. maj 2005 om sammenlægning af Farum og Værløse Kommuner ydes den nye Furesø Kommune et tilskud på 50 mio. kr. årligt fra 2007 til og med 2021 fra puljen. Tilskuddet reguleres årligt med udviklingen i det kommunale beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet.

Eventuelle overskydende midler i puljen til kommuner i hovedstadsområdet med særlige økonomiske vanskeligheder kan tilbagebetales. Midlerne fordeles mellem kommunerne i hovedstadsområdet efter samme nøgle, som er anvendt ved opkrævning af bidrag til puljen, dvs. indbyggertal.

En nærmere vurdering af muligheden for en reduktion af særtilskudspuljen for hovedstadsområdet foretages i samlingen 2008/2009, hvor der også skal foretages en vurdering af de socioøkonomiske kriterier, jf. bilag A.

De byrdefordelingsmæssige beregninger er opstillet under den forudsætning, at fordelingen og finansieringen af skønsmæssige særtilskud ikke fører til forskydninger mellem kommunerne set i relation til kommunernes behov for særtilskudsmidler.

Særtilskudsmidlerne er afsat med henblik på at dække sådanne særlige behov, som ikke opfanges af det generelle udligningssystem. Disse særlige behov varierer mellem kommunerne fra år til år. En uændret byrdefordeling vil således ikke være ensbetydende med en uændret fordeling af særtilskudsmidlerne, idet disse skal fordeles efter en konkret vurdering af de aktuelle særlige forhold, som for den enkelte kommune kan ændre sig ganske væsentligt fra år til år.

Det må således bl.a. forudses, at behovet for tilførsel af midler vil reduceres i lyset af, at en række mindre kommuner i 2007 sammenlægges til større og betydeligt mere økonomisk robuste kommuner. Da forudsætningerne for beregningerne vedrørende finansieringsreformen er forbundet med en vis usikkerhed, vil der dog også i 2007 kunne opstå nye uforudsete behov for særtilskudsmidler i enkeltkommuner, herunder i lyset af de store opgave- og finansieringsmæssige omlægninger, som finder sted.

Ved fastsættelsen af niveauet for tilskudspuljerne indgår også et hensyn til, at visse kommuner såvel i hovedstadsområdet som i det øvrige land allerede på nuværende tidspunkt kan forventes at have behov for tilførsel af særtilskudsmidler, jf. i øvrigt bilag C om udviklingsaftaler.

Med de nævnte puljestørrelser er der enighed om, at der vil være mulighed for, at disse kommuner kan modtage særtilskud på et niveau, så deres økonomiske muligheder opretholdes.

Med hensyn til særtilskudsmidlernes fordeling må det så vel for hovedstadsområdet som for det øvrige land forventes, at disse vil blive fordelt på en relativt lavere andel af kommunerne end i dag.

Herudover vil der også fremover være visse særlige ordninger, som bl.a. skyldes særlige geografisk bestemte udgiftsbehov.

For så vidt angår de "større øer", har der hidtil været ydet tilskud til Samsø, Læsø, Ærø og Bornholm efter den såkaldte § 22-ordning. Den andel af tilskuddet til Samsø, Læsø og Ærø, der ikke er omlagt som led i den samlede udligningsændring, bibeholdes, idet der dog for de tre øer fastlægges en særlig overgangsordning for 2007, som indeholder en omfordeling af tilskuddet. Denne omfordeling er indregnet i de byrdefordelmæssige konsekvenser i bilag D. Der igangsættes et arbejde med henblik på fastlæggelse af den fremtidige fordeling af tilskuddet fra og med 2008. For Bornholm bibeholdes den del af det særlige § 22-tilskud, som ikke er forudsat omlagt i forbindelse med loven om regionernes finansiering.

Til de kommuner, hvor de 27 danske småøer er beliggende, har der indtil nu været mulighed for tilskud fra to kilder. Dels via den såkaldte færgestøtteordning, dels via tilskudspuljen til særligt vanskeligt stillede kommuner. Det indgår i kommunalreformaftalen, at kommunerne fremover vil få det fulde ansvar for den færgebetjening, der ikke varetages af staten, og at færgestøtteordningen omlægges til et generelt tilskud, hvor både de hidtidige statslige og amtskommunale tilskud vil indgå i omlægningen. Det betyder, at tilskud fremover ydes som et særligt generelt tilskud til de pågældende kommuner.

Til ordningen tilføres den andel af særtilskudspuljen, der hidtil er udbetalt til disse kommuner med begrundelse i deres særlige ø-udgifter.

I den generelle tilskuds- og udligningslov fastlægges det samlede tilskudsbeløb med udgangspunkt i størrelsen af den nuværende støtteordning og de tilførte midler fra særtilskudspuljen. Beløbet fordeles efter en særlig nøgle. Virkningen af omlægningen er indregnet i de byrdefordelmæssige beregninger i bilag D.

Bilag C. Udvalgelse af kommuner, hvor der kan indgås udviklingsaftale

Som omtalt i bilag B anvendes en del af særtilskudsmidlerne til kommuner, som indgår en flerårig udviklingsaftale med Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Særligt vanskeligt stillede kommuner, der vil få mulighed for at indgå en sådan aftale, vil være kommuner, som opfylder alle følgende 5 objektive kriterier:

- Høj forsørgelsesbrøk
- Høj udgift til førtidspension
- Højt antal fuldtidsledige
- Fald i befolkningstallet
- Højt beskatningsniveau

Høj forsørgelsesbrøk

Kommuner med væsentligt (i udgangspunktet 10 procent) højere nettoudgifter til forsørgelse pr. 17-64 årig (social belastning) end landsgennemsnitligt.

Høj udgift til førtidspension

Kommuner, der har en væsentlig (i udgangspunktet 10 procent) højere bruttoudgift til førtidspensioner pr. 17-64 årig end landsgennemsnitligt.

Højt antal fuldtidsledige

Kommuner med et antal fuldtidsledige pr. 1.000 17-64 årige, der ligger væsentligt (i udgangspunktet 10 procent) over landsgennemsnittet.

Fald i befolkningstallet

Kommuner, som i flere af årene inden for den seneste 5-årige periode har oplevet et væsentligt fald i befolkningstallet fra de pågældende år til det efterfølgende. (I udgangspunktet kommuner, som i 3 ud af de seneste 5 år har haft et årligt fald i befolkningstallet på over ¼ procent).

Højt beskatningsniveau

Kommuner med et samlet beskatningsniveau (i procent af beskatningsgrundlaget), der ligger væsentligt (i udgangspunktet 1 procentpoint) over landsgennemsnittet.

Bilag D. Byrdefordelingsmæssige beregninger

Vedlagte tabel viser beregninger af de økonomiske konsekvenser for enkeltkommuner af reformen, når grundmodellen er fuldt indfaset.

Forklaring til tabel

Fortegn i tabellen: I søjle 1-3 er vist beløb i 1.000 kr. + betyder en gevinst for kommunen, mens – betyder tab.

I søjle 4-6 er de angivne beløb i søjle 1-3 omregnet til procent af den enkelte kommunes beskatningsgrundlag. I disse søjler betyder + et tab for kommunen, mens – betyder gevinst.

Søjle 1. Beregnet ændring af den enkelte kommunes økonomi som følge af kommunalreformen, dvs. virkningen af sammenlægningen af de hidtidige kommuner til 98 nye kommuner, overførslen af nye opgaver til kommunerne, overførslen af en del af den amtskommunale beskatning til kommunerne og afskaffelse af en række særlige tilskuds- og udligningsordninger. Det er forudsat, at alle kommunale merudgifter som følge heraf kompenseres via bloktilskuddet, og at alle kommunale merindtægter modregnes i bloktilskuddet. For den kommunale sektor set under ét er reformen således neutral, men for den enkelte kommune vil der være økonomiske forskydninger.

De økonomiske virkninger er beregnet under forudsætning af, at det nuværende tilskuds- og udligningssystem ikke ændres.

Beløbene er angivet i 1.000 kr.

Søjle 2. Ændringer af den enkelte kommunes økonomi som følge af indførelse af et nyt tilskuds- og udligningssystem. Indførelse af et nyt tilskuds- og udligningssystem tilfører ikke yderligere midler til den kommunale sektor, men indebærer en omfordeling mellem kommunerne.

Beløbene er angivet i 1.000 kr.

Søjle 3. Den samlede økonomiske virkning for den enkelte kommune af kommunalreformen (søjle 1) og udligningsreformen (søjle 2).

Beløbene er angivet i 1.000 kr.

Søjle 4-6. Søjlerne 4-6 viser det samme som søjle 1-3, men angivet som procent af den enkelte kommunes beskatningsgrundlag.

Bilag E. Loft over kommunale skatteprocenter i 2007

De kommunale udskrivningsprocenter og grundskyldspromiller kan i 2007 ikke overstige de satser, der fremgår af vedlagte tabel. For kommuner, hvor der som led i kommunesammenlægningen er fastsat særlige vilkår om differentieret skattebetaling, vil disse vilkår blive respekteret under forudsætning af, at det samlede forudsatte provenu, der følger af tabellen, overholdes.

Med hensyn til de kommunale dækningsafgifter skal det bemærkes, at det kommunale provenu af dækningsafgift af forretningsejendomme i 2007 ikke kan overstige niveauet i 2006, reguleret for udviklingen i ejendomsværdierne.